

Men så meget kan jeg nok tilsige hr. Søndergaard, at når vi kommer så vidt, så vil Enhedslisten nok ikke blive taget med på råd. Det vil nok de, der har påtaget sig byrderne og opgaven, finde ud af, men det behøver jo ikke at hindre, at vi til den tid kan se ens på det og stemme sammen. Der er altså et nyt paradoks i sigte. Se nu at komme til fornuft.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan sige til hr. Arne Melchior, at Enhedslisten heller ikke blev taget med på råd, sidste gang krigen sluttede i Afghanistan. Resultatet var jo selvfølgelig også ualmindelig fremragende. Det kan vi jo se nu.

Det er da rigtigt, at hvis synspunkter er sammenfaldende, så kan man arbejde sammen. Vi skal da ikke overhovedet opponere mod eller sætte os imod, at forskellige lande inklusive lande, der er diktaturer, bidrager til at bekæmpe terrorisme, f.eks. den terrorisme, som fandt sted i USA. Vi synes, at Saudi-Arabien skal være velkommen til at udlevere alle de oplysninger, de måtte have om de islamiske fundamentalister, der fungerer i deres land. Selvfølgelig, men det er jo ikke det, det handler om her.

Det, det handler om her, er, at man betaler en pris for at opbygge den alliance. Og jeg vil godt understrege, at det er det afgørende for os. Man betaler en pris for at opbygge den alliance. Man betaler en pris i forhold til Rusland, man nedtøner kritikken over for det, der foregår i Tjetjenien. Man betaler en pris i forhold til Saudi-Arabien, man betaler en pris i forhold til Pakistan. Langt hen ad vejen lukker man øjnene for det, der foregår i Pakistan.

Jeg vil undersøge meget nøje i de kommende måneder, hvilken konkret pris der er betalt i forhold til Pakistan for at få det pakistanske diktatur til at deltage i denne her kamp mod terrorisme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 101 stemme (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF og Arne Melchior (UP)) mod 5 (EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til udenrigsministeren

»Hvad kan ministeren oplyse om EU's forhandlingslinje og om selvstændige danske initiativer op til og under WTO's fjerde ministerkonference i Qatar den 9.-13. november 2001?«
Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/10 2001).

Begrundelse

Keld Albrechtsen (EL):

Folketinget havde jo i april en forespørgselsdebat om den kommende ministerkonference i Verdenshandelsorganisationen WTO, som finder sted nu her om få dage i Qatar.

Det, som jo er sagen, er, at det møde i Qatar bliver af endnu større betydning, end vi kunne have forestillet os i april, og det får naturligvis også en anden dagsorden.

Alligevel har EU fastholdt den samme forhandlingslinje, som førte til sammenbruddet i Seattle for et par år siden, hvor ministrene jo måtte opgive at nå til enighed, bl.a. fordi ulandene følte, at de ikke overhovedet blev tilgode-set.

Der er desværre ikke fra EU's side overhovedet sket nogen bevægelser i disse ting, heller ikke selv om situationen efter den 11. september ændrede sig med erklæringer om, at nu måtte man komme ulandene i møde, nu måtte man skabe en mere retfærdig global orden, hvor der også blev taget fat på løsningen af de store fattigdomsproblemer.

Det kom klart til udtryk i det forslag, som formanden for Det Generelle Råd i WTO, Stewart Harbinson, har fremlagt til en sluterklæring.

Det er et forslag, som har mødt massiv kritik fra mindst 40 af de mindst udviklede lande, som altså på en række punkter omfattende har kritiseret forslaget til sluterklæring. Og hvis ikke der sker noget fra Danmarks og andre vestlige lan-